

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

=====

અમદાવાદ સ્થિત ગુજરાત હાઈકોર્ટ સમક્ષ

આર/ ક્રિમિનલ અપીલ નં. ૧૦૨૫/૨૦૦૬

મંજૂરી અને સહી માટે:

માનનીય ન્યાયમૂર્તિ અનંત એસ. દવે

અને

માનનીય ન્યાયમૂર્તિ બી.એન. કારિયા

=====

૧	શું સ્થાનિક સમાવારપત્રોના રિપોર્ટ્સને ચુકાદો જોવાની મંજૂરી આપવામાં આવે છે?	
૨.	રિપોર્ટ્સને સંદર્ભિત કરવાં કે નહિ?	
૩.	શું લોર્ડશીપ ચુકાદાની સુવાચ્ય નકલ જોવાં ઇચ્છે છે?	
૪.	શું આ કેસમાં ભારતના બંધારણના અર્થઘટન કે તેનાં હેઠળ કરવામાં આવેલ કોઈ હુકમ સબબ કોઈ મહત્વપૂર્ણ કાયદાકીય પ્રશ્ન સમાવિષ્ટ છે?	

=====

ગુજરાત રાજ્ય અપીલકર્તા(ઓ)

વિરુદ્ધ

કરીમ અબુ ઉર્ફ અબ્દુલ્લા મિયાંનાઝમ અને ૧ અન્ય સામાવાળા(ઓ)

=====

ઉપસ્થિતિ:

અપીલકર્તા(ઓ) નં.૧ – રાજ્ય વતી શ્રી ઋત્વિજ ઓઝા, એ.પી.પી.
સામાવાળા(ઓ)/પ્રતિવાદી(ઓ) નં.૧ – ૨ વતી એચ.સી.એલ.એસ. કમિટી,
એડવોકેટ
સામાવાળા(ઓ)/પ્રતિવાદી(ઓ) નં.૧ – ૨ વતી શ્રી હાર્દિક કે. રાવલ,
એડવોકેટ

=====

કોરમ: માનનીય ન્યાયમૂર્તિ અનંત એસ. દવે

અને

માનનીય ન્યાયમૂર્તિ બી.એન. કારિયા

તારીખ : ૨૯ સપ્ટેમ્બર ૨૦૧૬

મૌખિક ચુકાદો

(માનનીય ન્યાયમૂર્તિ બી.એન. કારિયા દ્વારા જાહેર)

ગુજરાત રાજ્ય દ્વારા સેસન્સ કેસ નં. ૫૮/૧૯૯૩ માં વિદ્વાન પીઠાસીન અધિકારી, ફાસ્ટ ટ્રેક કોર્ટ નં. ૨, મોરબી દ્વારા પસાર કરવામાં આવેલ તારીખ ૧૩ ફેબ્રુઆરી ૨૦૦૬ ના ફેસલા અને આદેશ સામે ફો.કા.સં. ની કલમ ૩૭૮ [૧] (૩) હેઠળ અપીલ દાખલ કરવામાં આવી છે, જેના દ્વારા પ્રતિવાદીઓ-મૂળ આરોપી નં. ૧ અને ૨ ને મુંબઈ પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૩૭ [૧], ૧૩૫ સાથે વાંચતાં આઈપીસી ની કલમ ૩૦૭, ૩૦૨ હેઠળની શિક્ષાપાત્ર ગુનાની ચાર્જમાંથી નિર્દોષ છોડી મુકવામાં આવ્યા છે.

ફરિયાદપક્ષનો કેસ, ટૂંકમાં, એવો છે કે તારીખ ૨૧ ડિસેમ્બર ૧૯૯૨ ના રોજ સવારના સમયે, જ્યારે મરણ જનાર દિનેશ પ્રતિવાદી-મૂળ આરોપી નં. ૧ ની પાસે એક લક્ષ્મણભાઈ મેરૂ સાથે બેઠો હતો, તે સમયે પ્રતિવાદી નં. ૧ એ કોઈ મુદ્દે ઝઘડો કર્યો હતો. ત્યારબાદ, બપોરે ગાંધી ચોક ખાતે ઝપાઝપી થઈ

હતી અને તેના અનુસંધાને, ૩ વાગ્યે સાયન્ટિફિક રોડ પરના ખુલ્લા મેદાનમાં, મરણ જનાર દિનેશ અને લવજી લક્ષ્મણ પર પ્રતિવાદીઓ દ્વારા પાવડો, દોખા, છરી જેવા ઘાતક હથિયારો વડે હુમલો કરવામાં આવ્યો હતો. ભોગ બનનાર વ્યક્તિઓને મોરબી હોસ્પિટલમાં ખસેડવામાં આવ્યા હતા અને વધુ સારવાર માટે તેઓને અમદાવાદની સિવિલ હોસ્પિટલમાં રિફર કરવામાં આવ્યા હતા. જોકે, તેઓ લાંબો સમય જીવી શક્યા નહીં અને તારીખ ૨૨ ડિસેમ્બર ૧૯૯૨ ના રોજ ૦૦:૩૦ વાગ્યાની આસપાસ તેઓએ જીવનના અંતિમ શ્વાસ લીધા. આમ, અત્રેના પ્રતિવાદીઓ વિરુદ્ધ મોરબી સિટી પોલીસ સ્ટેશન સમક્ષ મુંબઈ પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૩૭ [૧], ૧૩૫ સાથે વાંચતાં આઈપીસી ની કલમ ૩૦૭, ૩૦૨, ૧૧૪ હેઠળની શિક્ષાપાત્ર ગુના માટે સી.આર. નં. ૩૦૭/૧૯૯૨ થી ગુનો નોંધવામાં આવ્યો હતો.

ફરિયાદ મળ્યા બાદ, તપાસ અમલદારે મામલાની તપાસ હાથ ધરી, નિવેદનો નોંધ્યા અને ત્યારબાદ બંને આરોપીઓ સામે ચાર્જશીટ રજૂ કરી, અને ફો.કા.સં. ની કલમ ૨૦૯ હેઠળ કેસ કમિટ થતાં, ઉપરોક્ત ગુના માટે વિરૂદ્ધ કેસ ચલાવવા માટે, બંને આરોપીઓએ ગુનો ના કબૂલ્યો અને કેસ ચલાવવાની માંગણી કરી.

પ્રતિવાદીઓ-આરોપીઓ સામેનો કેસ સાબિત કરવા માટે, પ્રોસિક્યુશને મૌખિક અને દસ્તાવેજી પુરાવાઓ રજૂ કર્યા અને સાક્ષીઓની તપાસ કરી. જોકે, કેસના અંતે, નીચલી અદાલતે વિવાદિત ફેંસલા અને આદેશ દ્વારા પ્રતિવાદીઓને

નિર્દોષ છોડી મુક્યા, જેના કારણે રાજ્ય દ્વારા વર્તમાન અપીલ દાખલ કરવામાં આવી છે.

અપીલકર્તા-રાજ્ય વતી ઉપસ્થિત વિદ્વાન એ.પી.પી. શ્રી ઋત્વિક ઓઝા અને પ્રતિવાદીઓ-મૂળ આરોપીઓ વતી ઉપસ્થિત શ્રી હાર્દિક કે. રાવલને સાંભળવામાં આવ્યા.

અપીલકર્તા વતી ઉપસ્થિત વિદ્વાન એ.પી.પી. શ્રી ઓઝા દ્વારા એવી દલીલ કરવામાં આવી હતી કે સેસન્સ કેસ નં. ૫૮/૧૯૯૩ માં ટ્રાયલ જજ દ્વારા પસાર કરવામાં આવેલ તારીખ ૧૩ ફેબ્રુઆરી ૨૦૦૬ નો વિવાદિત ફેંસલો અને આદેશ ભૂલભરેલો, અન્યાયી અને અયોગ્ય છે. ફરિયાદપક્ષે સાક્ષી-૧ ડો. વિનાયક રાવ પાટીલ, જેમની ફરિયાદપક્ષ દ્વારા આંક ૧૨ પર તપાસ કરવામાં આવી હતી, તેમણે મરણ જનાર દિનેશ લખમણ કોળીનું પોસ્ટમોર્ટમ કર્યું હતું. આંક ૧૩ પરના તેમના અહેવાલમાં, તેમણે વર્ણવ્યું છે કે ૧૨ બાહ્ય અને ૪ આંતરિક ઈજાઓ હતી અને મૃત્યુનું કારણ માથાની ઈજાના કારણે હતું. મોરબી સિવિલ હોસ્પિટલના ડો. જે.બી. મહેતા, જેમણે લવજી લખમણનું પોસ્ટમોર્ટમ કર્યું હતું, તેમણે આંક ૩૫ પરના તેમના અહેવાલમાં જણાવ્યું છે કે ભોગ બનનારે પહેરેલા કપડાં પર લોહીના ડાઘ મળી આવ્યા હતા અને સદર અહેવાલની કોલમ નં. ૧૭ માં જણાવ્યું છે કે ઈજા નં. ૪ ઘાતક હથિયાર વડે પહોંચાડવામાં આવી હતી અને ઈજા નં. ૫ અને ૬ બોથડ હથિયાર વડે પહોંચાડવામાં આવી હતી. આમ, તબીબી પુરાવાએ ફરિયાદપક્ષના કેસને સમર્થન આપ્યું છે.

મરણ જનારના પિતા દ્વારા ફરિયાદ આપવામાં આવી હતી, જે આંક ૨૭ પર રેકૉર્ડ પર મૂકવામાં આવી છે. પરંતુ, જ્યારે ટ્રાયલ વાસ્તવમાં શરૂ થઈ, ત્યાં સુધીમાં સદર ફરિયાદીનું અસાન થયું હોવાનું અહેવાલ મળ્યું હતું, અને તેથી, તેઓ કોર્ટ સમક્ષ કોઈ પુરાવો આપી શક્યા ન હતા. જોકે, જે એ.એસ.આઈ. એ ફરિયાદ નોંધાવી હતી તેમની ફરિયાદપક્ષ દ્વારા આંક ૨૫ પર તપાસ કરવામાં આવી હતી અને તેમણે ફરિયાદપક્ષના કેસને યોગ્ય રીતે સમર્થન આપ્યું હતું. હુસેનમીર અને લક્ષ્મણ મેરૂ ઈજાગ્રસ્ત સાક્ષીઓ હતા. હુસેનમીરની ફરિયાદપક્ષ દ્વારા આંક ૨૨ પર તપાસ કરવામાં આવી હતી જે ફરિયાદપક્ષના કેસને સમર્થન આપે છે. મરણ જનારની માતા અને મરણ જનારની પત્નીની જુબાનીમાં નજીવા વિરોધાભાષોને ટ્રાયલ કોર્ટ દ્વારા ફગાવી દેવા જોઈતા હતા અને ફરિયાદપક્ષના પુરાવાને કાઢી નાખી શકાય નહીં. કાલીબેન મરણ જનારની બહેન છે જેના કથન પર ટ્રાયલ કોર્ટે વિશ્વાસ મૂક્યો નથી, જોકે, જ્યારે તપાસ અમલદારે પોતે ફરિયાદપક્ષના કેસને સંપૂર્ણ સમર્થન આપ્યું હોય, ત્યારે માત્ર બે કે ત્રણ સાક્ષીઓ હોસ્ટાઈલ થઈ જવાથી કેસ અવિશ્વસનીય બની જતો નથી, જેના પરિણામે આરોપીઓનો છુટકારો થાય. પ્રોસિક્યુશને આરોપીઓ સામેનો તેનો કેસ વાજબી શંકાથી પર સાબિત કર્યો છે, અને તેથી, સેસન્સ કેસ નં. ૫૮/૧૯૯૩ માં વિદ્વાન ટ્રાયલ જજ દ્વારા પસાર કરવામાં આવેલ તારીખ ૧૩ ફેબ્રુઆરી ૨૦૦૬ ના વિવાદિત ફેસલા અને આદેશને ૨૬ અને સેટ એસાઈડ કરીને આ અપીલ મંજૂર કરવા અને તે દ્વારા કાયદા અનુસાર પ્રતિવાદીઓને દોષિત ઠેરવવા માટે તેમના દ્વારા વિનંતી કરવામાં આવી હતી. પોતાની દલીલોના સમર્થનમાં, વિદ્વાન

એ.પી.પી. શ્રી ઓઝાએ [એ] ગોવિંદરાજુ ઉર્ફે ગોવિંદા વિ. સ્ટેટ બાય શ્રીરામપુરમ પોલીસ સ્ટેશન અને અન્ય, (૨૦૧૨) ૪ એસસીસી ૭૨૨ અને [બી] મોદાન સિંહ વિ. સ્ટેટ ઓફ રાજસ્થાન, એઆઈઆર ૧૯૭૮ એસસી ૧૫૧૧ ના કેસમાં નામદાર સુપ્રીમ કોર્ટ દ્વારા આપવામાં આવેલા બે નિર્ણયો પર આધાર રાખ્યો હતો.

સામા પક્ષે, પ્રતિવાદીઓ વતી ઉપસ્થિત વિદ્વાન એડવોકેટ શ્રી હાર્દિક કે. રાવલે વિદ્વાન ટ્રાયલ જજ દ્વારા પસાર કરવામાં આવેલા ફેસલા અને આદેશનું સમર્થન કરતાં દલીલ કરી હતી કે આ એક સુસંગત આદેશ છે, જેમાં ફરિયાદપક્ષના સાક્ષીઓના મૌખિક તેમજ દસ્તાવેજી પુરાવાનું યોગ્ય મૂલ્યાંકન કરવામાં આવ્યું છે. ફરિયાદપક્ષ નક્કર અને સંતોષકારક પુરાવા રજૂ કરીને કથિત ગુનામાં પ્રતિવાદીઓને જોડવા માટેનો તેનો કેસ સાબિત કરવામાં નિષ્ફળ ગયું છે. ગુનામાં ઇજાગ્રસ્ત થયેલા મહત્વના સાક્ષી એટલે કે લક્ષ્મણ મેરૂની ફરિયાદપક્ષ દ્વારા તપાસ કરવામાં આવી ન હતી. અન્ય સાક્ષી ફરિયાદપક્ષે સાક્ષી-૧૨ બશીર ઇસ્માઈલ આંક ૩૪ પર ફરિયાદપક્ષ દ્વારા સ્વતંત્ર સાક્ષી હોવાનો દાવો કરવામાં આવ્યો છે, પરંતુ તેમણે ફરિયાદપક્ષના કેસને સમર્થન આપ્યું નથી અને તેમને હોસ્ટાઈલ જાહેર કરવામાં આવ્યા છે. મરણ જનારની માતા અને પત્નીની તપાસ કરવામાં આવી છે, પરંતુ તેમની જુબાનીઓમાં સબળ વિરોધાભાષો છે, અને તેથી, તેમના પર વિશ્વાસ મૂકી શકાય નહીં. મરણ જનારની બહેન ફરિયાદપક્ષે સાક્ષી-૧૦ કાંતાબેન જેમની આંક ૨૯ પર તપાસ કરવામાં આવી હતી તેમને ખબર નથી કે તેમના ભાઈઓને ઇજાઓ કોણે

પહોંચાડી. તે નજરે જોનાર સાક્ષી ન હોવાથી, વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટે યોગ્ય રીતે તેમને હોસ્ટાઈલ સાક્ષી જાહેર કર્યા છે. બહેનોઈ પણ ફરિયાદપક્ષના કેસને સંપૂર્ણ સમર્થન આપતા નથી. અન્ય સાક્ષી કાલીબેન, જે મરણ જનારની બહેન થાય છે તેમણે ફરિયાદપક્ષના કેસને સમર્થન આપ્યું નથી. માત્ર આઈ.ઓ. ના કથનના આધારે, જેમણે ફરિયાદપક્ષના કેસને સમર્થન આપ્યું છે, દોષસિદ્ધિ આધારિત કરી શકાય નહીં. તેમના જણાવ્યા મુજબ, વિદ્વાન ટ્રાયલ જજે રેકૉર્ડ પર ઉપલબ્ધ પુરાવાનું યોગ્ય મૂલ્યાંકન કર્યું છે અને પ્રતિવાદીઓને નિર્દોષ છોડી મુકવામાં કોઈ ભૂલ કે ખામી કરી નથી. પ્રતિવાદીઓને નિર્દોષ છોડી મુકવામાં કોઈ ગેરકાયદેસરતા કે વિકૃતિ ન હોવાથી, તેથી વિદ્વાન એડવોકેટ શ્રી રાવલ દ્વારા રાજ્ય દ્વારા કરવામાં આવેલી વર્તમાન અપીલને ફગાવી દેવા અને તે દ્વારા વિવાદિત આદેશને કન્ફર્મ કરવા વિનંતી કરવામાં આવી હતી.

આમ બંને પક્ષો વતી ઉપસ્થિત વિદ્વાન એડવોકેટોને સાંભળ્યા પછી અને રેકૉર્ડ પર ઉપલબ્ધ સમગ્ર સામગ્રીને ધ્યાનમાં લીધા પછી, સૌથી પહેલાં, જો આપણે ડૉ. વિનાયકરાવ પાટીલ [ફરિયાદપક્ષે સાક્ષી-૧: આંક ૧૨] ની જુબાની તપાસીએ, તો તેમણે મરણ જનાર દિનેશ લખમણ કોળીના શરીર પર ૧૨ બાહ્ય ઇજાઓ અને ૪ આંતરિક ઇજાઓ મળી હોવાનું અહેવાલ આપ્યું છે. તેમના અભિપ્રાય મુજબ, આ ઇજાઓ પાવડો, દોખા અથવા છરી જેવા ઘાતક હથિયાર વડે પહોંચાડવામાં આવી હતી અને મૃત્યુ નીપજાવવા માટે પૂરતી હતી. મરણ જનાર દિનેશનો પોસ્ટમોર્ટમ અહેવાલ આંક ૧૩ પર રેકૉર્ડ પર રજૂ કરવામાં આવ્યો હતો. મોરબીની સિવિલ હોસ્પિટલમાં મેડિકલ ઓફિસર તરીકે ફરજ

બજાવતા ડો. જે.બી. મહેતાએ મરણ જનાર લવજી લખમણનું પોસ્ટમોર્ટમ કર્યું હતું. તેમને પણ મરણ જનારના શરીર પર ઇજાઓ મળી આવી હતી અને અહેવાલની કોલમ નં. ૧૭ માં તેની નોંધ કરી હતી. આ સાક્ષીના અભિપ્રાય મુજબ, ઇજા નં. ૪ તીક્ષ્ણ કાપનાર હથિયાર વડે શક્ય હતી અને ઇજા નં. ૫ અને ૬ સખત અને બોથડ પદાર્થ વડે શક્ય હતી. તેમણે એવો પણ અભિપ્રાય આપ્યો છે કે મરણ જનાર લવજી લખમણના માથામાં થયેલી ઇજાના કારણે ખોપરીનું ફ્રેક્ચર થયું હતું. આમ, પ્રોસિક્યુશને મરણ જનાર દિનેશ અને તેના ભાઈ લવજીનું મનુષ્યવધરૂપી મૃત્યુ ચોક્કસપણે સાબિત કર્યું છે. હવે, જો આપણે રેકૉર્ડ પર રજૂ કરાયેલા ફરિયાદપક્ષના સાક્ષીઓના પુરાવાની તપાસ કરીએ, તો એવું જણાય છે કે પંચ સાક્ષીઓ જગદીશભાઈ ડાહ્યાભાઈ સતવારા [આંક ૧૬]; જગદીશભાઈ દિનકરરાવ રાવલ [આંક ૧૮], જેઓ આંક ૧૭ પરના બનાવના સ્થળના પંચનામાના પંચ સાક્ષીઓ થાય છે, અને અન્ય પંચ સાક્ષીઓ એટલે કે હસમુખભાઈ મોહનભાઈ સતવારા [આંક ૧૯]; ભગવાનજીભાઈ ગોવિંદભાઈ કોળી [આંક ૨૧], જેઓ શોધ પંચનામા [આંક ૨૦] ના પંચ સાક્ષીઓ થાય છે તેમણે ફરિયાદપક્ષના કેસને સમર્થન આપ્યું નથી અને તેઓ હોસ્ટાઈલ થઈ ગયા છે. મરણ જનારના પિતા એટલે કે લખમણભાઈ કાળાભાઈ કોળી, જેમણે આંક ૨૭ પર ફરિયાદ નોંધાવી હતી, તે આરોપીઓ સામે ટ્રાયલ શરૂ થાય તે સમય સુધીમાં અસાન પામ્યા હોવાનું અહેવાલ મળ્યું છે, અને તેથી, ફરિયાદપક્ષ દ્વારા તેમની તપાસ કરી શકાઈ ન હતી. પરંતુ, જે પોલીસ ઓફિસર એ.એસ.આઈ. બળવંતસિંહ ભાવુભા ઝાલા જેમણે ફરિયાદ નોંધી હતી તેમની આંક ૨૫ પર

તપાસ કરવામાં આવી હતી. આંક ૨૭ પરની ફરિયાદમાં જે કાંઈ વિગતો વર્ણવવામાં આવી હતી તે આ સાક્ષી દ્વારા કોર્ટ સમક્ષ વર્ણવવામાં આવી હતી. આંક ૨૭ પરની ફરિયાદ મુજબ, ફરિયાદીના પુત્ર પર વર્તમાન પ્રતિવાદીઓ દ્વારા પાવડો, દોખા અને છરી જેવા હથિયારો વડે હુમલો કરવામાં આવ્યો હતો. જ્યારે મરણ જનારના પિતા બનાવના સ્થળે પહોંચ્યા, ત્યારે બંને પ્રતિવાદીઓ બનાવના સ્થળેથી ભાગી ગયા હતા. પુત્રી કાલીબેન વેલજીભાઈ કોળી અને જમાઈ વેલજીભાઈ કોળીએ ઇજાગ્રસ્ત દિનેશ અને લવજીને બપોરે ૧૨ વાગ્યાની આસપાસ સિવિલ હોસ્પિટલમાં ખસેડ્યા હતા. લખુભાએ ફરિયાદીને જાણ કરી હતી કે ગાંધી ચોકમાં ઝઘડો ચાલી રહ્યો હતો અને ત્યારબાદ ઝપાઝપીમાં, તેમના પુત્રોને ગંભીર ઇજાઓ પહોંચાડવામાં બંને પ્રતિવાદીઓના નામો ફરિયાદમાં સ્પષ્ટપણે વર્ણવવામાં આવ્યા હતા. ત્યારબાદ, તપાસ એજન્સી દ્વારા આગળની કાર્યવાહી શરૂ કરવામાં આવી હતી. ફરિયાદીના અંગૂઠાનું નિશાન આ સાક્ષી દ્વારા ઓળખવામાં આવ્યું હતું. રેકૉર્ડ પરથી એવું જણાય છે કે ગુનાના સમયે બે વ્યક્તિઓ એટલે કે હુસેનમીર અને લક્ષ્મણ મેરૂ હાજર હતા અને તેમણે વચ્ચે પડવાનો પ્રયાસ કર્યો હતો. આશ્ચર્યજનક રીતે, આ બે મહત્વના સાક્ષીઓમાંથી, પ્રોસિક્યુશને ટ્રાયલ દરમિયાન લક્ષ્મણ મેરૂની તપાસ ન કરવાનું પસંદ કર્યું છે. જ્યારે અન્ય સાક્ષી હુસેન અલારખા મીરની ફરિયાદપક્ષ દ્વારા આંક ૨૨ પર તપાસ કરવામાં આવી હતી. આ સાક્ષીની જુબાની મુજબ, તેમને જાણવા મળ્યું કે સાયન્ટિફિક રોડ પર કોઈ ઝઘડો ચાલી રહ્યો હતો, અને તેથી, તેઓ સ્થળ પર પહોંચ્યા અને બે ઇજાગ્રસ્તોને ઘેરીને ઊભેલા લોકોનું ટોળું મળ્યું, જેઓમાંથી ખૂબ

લોહી વહી રહ્યું હતું. તેઓને તેમણે દિનેશ અને લવજી તરીકે ઓળખી કાઢ્યા. ત્યારબાદ, તેઓને કોઈકના દ્વારા સારવાર માટે હોસ્પિટલમાં ખસેડવામાં આવ્યા હતા. ફરિયાદપક્ષના કેસ મુજબ, આ સાક્ષી ગુનાના સમયે હાજર હતા અને તેમણે વચ્ચે પડવાનો પ્રયાસ પણ કર્યો હતો. તેમને પણ માથામાં ઇજાઓ થઈ હતી, પરંતુ કોર્ટ સમક્ષ, તેમણે ફરિયાદપક્ષના કેસને સમર્થન આપ્યું નથી અને તેથી, તેમને હોસ્ટાઈલ જાહેર કરવામાં આવ્યા હતા. ત્યારબાદ પણ, વિદ્વાન પી.પી. દ્વારા કરવામાં આવેલી ઉલટતપાસમાં, તેમણે ફરિયાદપક્ષ દ્વારા મૂકવામાં આવેલી વાર્તાનો અસ્વીકાર કરતાં જણાવ્યું હતું કે મરણ જનાર સાથે કોનો ઝઘડો ચાલી રહ્યો હતો અથવા વર્તમાન પ્રતિવાદીઓએ મરણ જનાર પર કોઈ હથિયારો વડે હુમલો કર્યો હતો કે કેમ તે અંગે તેમને કોઈ ખ્યાલ નથી, જોકે તેઓ ઇજાગ્રસ્ત વ્યક્તિઓ સાથે હોસ્પિટલ ગયા હતા. આ મહત્વના સાક્ષીએ ફરિયાદપક્ષના કેસને સમર્થન આપ્યું નથી. અન્ય સ્વતંત્ર સાક્ષી સુરેશ રમેશભાઈ ભાનુશાલી [આંક ૩૦] એ તેમની જુબાનીમાં જણાવ્યું છે કે આ બનાવના દિવસે, તેઓ તેમની કેબિનમાં બેઠા હતા અને તે સમયે તેમણે બૂમો સાંભળી અને આશરે ૧૫ થી ૨૦ વ્યક્તિઓને સાયન્ટિફિક રોડ તરફ જતાં, વાડી તરફ આગળ વધતાં જોયા. તેઓ તે સમયે નાની ઉંમરના હતા, અને તેથી, ડરના કારણે તેમણે કેબિન છોડી દીધી હતી. તેમને કોઈ ખ્યાલ નથી કે કયા સંદર્ભમાં બૂમો પાડવામાં આવી રહી હતી અને સદર બનાવના બીજા કે ત્રીજા દિવસે, તેમને જાણવા મળ્યું કે બે વ્યક્તિઓની હત્યા કરવામાં આવી હતી. જે વ્યક્તિઓની હત્યા કરવામાં આવી હતી તેઓ કોણ હતા અને હુમલાખોરો કોણ હતા અથવા કયા હથિયારો વડે

તેમની હત્યા કરવામાં આવી હતી તે અંગે તેમને કોઈ જાણકારી ન હતી. તેમનું નિવેદન તપાસ દરમિયાન પોલીસ દ્વારા અગાઉ ક્યારેય નોંધવામાં આવ્યું ન હતું. એવું જણાય છે કે આ સાક્ષીએ ફરિયાદપક્ષના કેસને સમર્થન આપ્યું નથી અને તેથી તેમને ટ્રાયલ કોર્ટ સમક્ષ હોસ્ટાઈલ જાહેર કરવામાં આવ્યા હતા. ફરિયાદપક્ષના જણાવ્યા મુજબ, અન્ય સ્વતંત્ર સાક્ષી બશીર ઇસ્માઈલભાઈ હતા. આંક ૩૪ પરના તેમના પુરાવા મુજબ, ગુનાના સમયે, તેઓ સાયન્ટિફિક રોડ પર સ્થિત તેમના વ્યવસાયિક સ્થળ "ભારત ઓટો ગેરેજ" ખાતે ઓટો રિક્ષાઓનું રિપેરિંગ કરવામાં રોકાયેલા હતા. તે સમયે, દિનેશ કોળી, હુસેન મીર અને લક્ષ્મણ મેરૂ તેમની કેબિનથી થોડે દૂર ઊભા હતા, અને તેથી, તેઓ તેમને ઓળખતા હતા. આ બનાવની તારીખે, જ્યારે તેઓ બપોરનું ભોજન લેવા માટે ઘરે ગયા હતા, ત્યારે તેમની પત્નીએ જાણ કરી કે કેટલાક લોકો તેમની કેબિન નજીક આમતેમ દોડી રહ્યા હતા, અને તેથી, તેઓ પોતાની કેબિન પર ગયા અને જોયું કે ત્યાં કોઈ ઝઘડો ચાલી રહ્યો હતો અને ત્યાં મોટી સંખ્યામાં લોકો એકઠા થયા હતા. તેઓ મિયાંણા કરીમ અબુ અને રહીમ અબુને ઓળખતા નથી. તેમણે એ વાતનો ઇનકાર કર્યો છે કે તેમણે કોઈ વ્યક્તિને હથિયારોથી સજ્જ થઈને, કોઈના પર હુમલો કરતા જોયા હોય. તેમના નિવેદન મુજબ, બનાવ અંગે તેમને કોઈ ખ્યાલ નથી કારણ કે તેમણે કેબિન બંધ કરી દીધી હોવાનું કહેવાય છે. પાછળથી, તેમને જાણવા મળ્યું કે લવજી અને દિનેશ એક ઝઘડામાં ઇજાગ્રસ્ત થયા હતા અને તેઓને હોસ્પિટલમાં ખસેડવામાં આવ્યા હતા જ્યાં તેઓ ઇજાઓથી મૃત્યુ પામ્યા હતા. કયા કારણોસર આ બનાવ બન્યો તે અંગે પણ

તેમને કોઈ ખ્યાલ નથી. આ સાક્ષીએ ફરિયાદપક્ષને મદદ કરવાનો સંપૂર્ણ ઇનકાર કર્યો છે. આમ, તેમના પુરાવા પરથી વર્તમાન પ્રતિવાદીઓને ગુનામાં જોડવા માટેનો કોઈ પુરાવો નથી. મરણ જનારની માતા એટલે કે જબ્બુબેન લખમણભાઈ [આંક ૪૯] જ્યારે પોતાના પતિની સાથે પોતાના ઘરે હતા, ત્યારે તેમને એક નાની છોકરી દ્વારા બનાવ અંગે જાણવા મળ્યું, જેણે ત્યાં આવીને તેમને જાણ કરી કે તેના બે પુત્રો લવજી અને દિનેશની હત્યા કરવામાં આવી હતી અને તેઓ મફતિયાપરા રોડ પર પડેલા હતા, અને તેથી, તેઓ બનાવના સ્થળે પહોંચ્યા અને જોયું કે તેના બંને પુત્રોને થયેલી ઇજાઓના કારણે ખૂબ લોહી વહી રહ્યું હતું અને આ સાક્ષી દ્વારા પોતાના પુત્ર લવજીભાઈને પૂછપરછ કરવામાં આવતાં, એવો જવાબ મળ્યો કે રહીમ અને કરીમે ઇજાઓ પહોંચાડી હતી. હવે, જો આપણે આંક ૨૭ પરની ફરિયાદની વિગતોની આ સાક્ષીની જુબાની સાથે સરખામણી કરીએ, તો તે સંપૂર્ણપણે પરસ્પર વિરોધી છે. આ સાક્ષી દ્વારા જે કાંઈ જુબાની આપવામાં આવી છે તે આંક ૨૭ પરની ફરિયાદમાં ક્યારેય પ્રગટ કરવામાં આવી ન હતી. ફરિયાદમાં જે કાંઈ વિગતો પ્રગટ કરવામાં આવી છે તેને કોર્ટ સમક્ષ પત્ની એટલે કે જબ્બુબેન લખમણભાઈ દ્વારા સમર્થન આપવામાં આવ્યું નથી. આ બનાવના સંબંધમાં તેમના પતિ દ્વારા કોઈ ફરિયાદ નોંધાવવામાં આવી હતી કે કેમ અથવા કયા કારણોસર, તેમના બે પુત્રો સાથે ઝઘડો થયો હતો તે અંગે તેમને કોઈ ખ્યાલ નથી. બનાવ દરમિયાન ઉપયોગમાં લેવાયેલા હથિયારો અંગે તેમને કોઈ ખ્યાલ નથી. તેમણે તેમની ઉલટતપાસમાં સ્પષ્ટપણે સ્વીકાર્યું છે કે તેમણે આરોપીઓ/પ્રતિવાદીઓને તેમના પુત્રો પર પાવડો, દોખા અને છરી જેવા

હથિયારો વડે હુમલો કરતા જોયા નથી અથવા હુસેન મીરે વચ્ચે પડવાનો પ્રયાસ કર્યો હતો અને તે દ્વારા તેમને પણ ઇજાઓ થઈ હતી. આ સાક્ષીની જુબાનીના આધારે, પ્રતિવાદીઓને ગુના સાથે જોડી શકાય નહીં. પાછળથી, એવું જણાય છે કે ટ્રાયલ કોર્ટે આ સાક્ષીને હોસ્ટાઈલ જાહેર કર્યા છે. મરણ જનારના અન્ય પરિવારજન એટલે કે કાંતાબેન, જેઓ આંક ૨૯ પર મરણ જનારના બહેન થાય છે તેઓ પોતાની ડેપોઝિશનમાં જણાવે છે કે જ્યારે તેઓ બનાવના સ્થળે પહોંચ્યા, ત્યારે તેમના બે ભાઈઓને સારવાર માટે હોસ્પિટલમાં લઈ જવામાં આવી રહ્યા હતા. તેમને કોઈ ખ્યાલ નથી કે ક્યા હથિયારો વડે, તેમના બે ભાઈઓને ઇજાઓ પહોંચાડવામાં આવી હતી અથવા ક્યા કારણોસર. તેમના ભાઈઓને ઇજાઓ પહોંચાડનારા હુમલાખોરો કોણ હતા તે અંગે પણ તેમને કોઈ ખ્યાલ નથી કે તેઓ આરોપીને ઓળખી શક્યા ન હતા. પાછળથી, તેમને હોસ્ટાઈલ સાક્ષી તરીકે જાહેર કરવામાં આવ્યા હતા, કારણ કે તેમણે ફરિયાદપક્ષના કેસને સમર્થન આપ્યું ન હતું. અન્ય ફરિયાદપક્ષે સાક્ષી-૧૩ વેલજીભાઈ વિઠ્ઠલભાઈ ખવાસ [જમાઈ] એ આંક ૩૮ પરના તેમના કથનમાં જણાવ્યું હતું કે આ બનાવ આશરે ૧૫:૦૦ વાગ્યાની આસપાસ બન્યો હતો, પરંતુ તેમને સમગ્ર બનાવનો કોઈ ખ્યાલ નથી. જ્યારે તેઓ પોતાના ઘરે પાછા ફરી રહ્યા હતા, તે સમયે, કોઈક તેમના ઘરે આવ્યું અને તેમને જાણ કરી કે તેમના સાળા લવજી અને દિનેશ મફતિયાપરા રોડ પર પડેલા હતા, અને તેથી, તેઓ અને તેમની પત્ની તરત જ બનાવના સ્થળે પહોંચ્યા જ્યાં તેમને દિનેશ અને લવજી ઇજાઓમાંથી ખૂબ લોહી વહેતી હાલતમાં જમીન પર પડેલા મળ્યા. તેઓ

કંઈપણ બોલવાની સ્થિતિમાં ન હતા. તે બંનેને ઓટો રિક્ષામાં હોસ્પિટલમાં ખસેડવામાં આવ્યા હતા, જોકે, સલાહ પર, તેઓને પાછળથી અમદાવાદની સિવિલ હોસ્પિટલમાં ખસેડવામાં આવ્યા હતા, જોકે, રસ્તામાં બંને ઇજાઓથી મૃત્યુ પામ્યા હતા. અમદાવાદની હોસ્પિટલમાં પહોંચતાં, ઇજાગ્રસ્તોની તપાસ કર્યા પછી, તેઓને મૃત જાહેર કરવામાં આવ્યા હતા. તેથી, તેઓ મૃતદેહના અગ્નિસંસ્કારના હેતુ માટે પોતાના વતન પાછા આવ્યા. આ સાક્ષીને કોઈ ખ્યાલ નથી કે પ્રતિવાદીઓ અને તેમના સાળાઓ સાથે શું વિવાદ હતો. તેમણે પોલીસ નિવેદનની વિગતોનો સંપૂર્ણ ઇનકાર કર્યો છે, અને તેથી, ટ્રાયલ કોર્ટ સમક્ષ, તેમને હોસ્ટાઈલ સાક્ષી તરીકે જાહેર કરવામાં આવ્યા હતા. અન્ય પરિવારજન એટલે કે કાલીબેન લવજીભાઈની ફરિયાદપક્ષ દ્વારા આંક ૨૩ પર તપાસ કરવામાં આવી હતી. તેમના કથન મુજબ, તેઓ તેમની માતાની સાથે તેમના ઘરે હતાં જ્યારે તેમણે તેમની માતાના ઘરથી થોડે દૂર બૂમો પાડવાનો અવાજ સાંભળ્યો. જ્યારે તેઓ બનાવના સ્થળે પહોંચ્યા, ત્યારે તેમણે લવજી અને દિનેશ પર કરીમ અબુ અને રહીમ અબુ દ્વારા હુમલો થતો જોયો જેઓ છરી, દોખા અને પાવડા જેવા હથિયારોથી સજ્જ હતા. તેમના બંને ભાઈઓ જમીન પર ખૂબ લોહી વહેતી હાલતમાં પડેલા મળ્યા. બનાવના સ્થળે લોકોનું ટોળું એકઠું થઈ ગયું, અને તેથી, રહીમ અબુ અને કરીમ અબુ સદર સ્થળેથી ભાગી ગયા. હુસેન મીરે લવજીભાઈને સારવાર માટે ઓટો રિક્ષામાં સરકારી હોસ્પિટલમાં ખસેડ્યા. જ્યારે, દિનેશને તેમની માતા દ્વારા લક્ષ્મણ મેરૂ સાથે અલગ ઓટો રિક્ષામાં ખસેડવામાં આવ્યો. આ સાક્ષીએ કોર્ટ સમક્ષ આરોપીઓ અને હથિયારોને ઓળખી બતાવ્યા છે. આ

સાક્ષી દ્વારા મુખ્ય તપાસમાં આપવામાં આવેલું માત્ર કથન આરોપીને ગુના સાથે જોડવા માટે પૂરતું રહેશે નહીં. જો આપણે આ સાક્ષીની ઉલટતપાસ પર નજર કરીએ, તો તેઓ સ્વીકારે છે કે જ્યારે તેઓ બનાવના સ્થળે પહોંચ્યા, ત્યારે બંને ભાઈઓ જમીન પર ખૂબ લોહી વહેતી હાલતમાં પડેલા હતા અને રસ્તાની બાજુમાં નજીકમાં મોટી સંખ્યામાં લોકો ઊભા હતા. જ્યારે તેઓ બનાવના સ્થળે પહોંચ્યા, ત્યારે કરીમ અબુ અને રહીમ અબુ બનાવના સ્થળેથી ભાગી ગયા હતા જે તેમના દ્વારા જોવામાં આવ્યું હતું. પાવડો અને છરી જેવા હથિયારો પણ જમીન પર પડેલા મળ્યા હતા. રહીમ કોણ હતો કે કરીમ કોણ હતો તે અંગે તેમને કોઈ ખ્યાલ નથી. તેથી, તેમની ડેપોઝિશન પરથી એવું ફલિત થાય છે કે જ્યારે તેઓ બનાવના સ્થળે પહોંચ્યા, ત્યારે તેમના ભાઈઓ લવજી અને દિનેશ ઇજાગ્રસ્ત હતા અને જમીન પર પડેલા હતા. છરી અને પાવડો જેવા હથિયારો પણ ત્યાં પડેલા હતા. પરંતુ, તેમને બનાવના નજરે જોનાર સાક્ષી તરીકે ગણી શકાય નહીં. વધુમાં વધુ, એવું કહી શકાય કે તેમણે આરોપી વ્યક્તિઓને બનાવના સ્થળેથી ભાગી જતા જોયા હતા. આ સાક્ષીનો પુરાવો એવું કહેવા માટે પૂરતો રહેશે નહીં કે બંને પ્રતિવાદીઓ-આરોપીઓ હુમલાખોરો હતા. અન્ય ભાઈ એટલે કે કાનજીભાઈ લખમણભાઈ કોળીએ આંક ૨૪ પર જણાવ્યું છે કે આ બનાવ સાયન્ટિફિક રોડ પર એક મેદાનમાં ૧૫:૦૦ અને ૧૫:૩૦ વાગ્યાની વચ્ચે બન્યો હતો, જ્યારે તેઓ બનાવના સ્થળથી માત્ર ૫૦૦-૭૦૦ ફૂટ દૂર રેશનિંગની દુકાનમાં બેઠા હતા. તેમણે લોકો દ્વારા બૂમો પાડવાનો અવાજ સાંભળ્યો. તેઓ પોતે અને તેમની બહેન બનાવના સ્થળે પહોંચ્યા અને જોયું કે તેમનો મોટો ભાઈ

વાલ્કો રસ્તા પર એક કેબિનની પાછળ જ ખૂબ લોહી વહેતી હાલતમાં થોડે ૧૦ થી ૧૫ ફૂટ દૂર મળ્યો, તેમનો બીજો ભાઈ દિનેશ પણ તેના માથા પર થયેલી ઈજાઓના કારણે ગંભીર રીતે લોહી વહેતી હાલતમાં જમીન પર પડેલો હતો. આ સાક્ષીએ આરોપી રહીમ અબુ અને કરીમ અબુને એવું કહીને ઓળખવાનો પ્રયાસ કર્યો છે કે છરા વડે, આરોપી વ્યક્તિઓએ મરણ જનાર પર હુમલો કર્યો હતો. આ સાક્ષીએ હોસ્પિટલની મુલાકાત લીધી ન હતી, પરંતુ પોતાના ઘરે પાછા ફર્યા હતા. આ બનાવ કયા કારણોસર બન્યો તે અંગે તેમને કોઈ ખ્યાલ નથી. તેમણે વધુમાં જણાવ્યું છે કે તેમણે આરોપીઓને બનાવના સ્થળેથી ભાગી જતા જોયા હતા. આરોપીઓમાંથી, એક આરોપી છરીથી અને બીજો પાવડાથી સજ્જ હતો. તેમણે કોર્ટ સમક્ષ આરોપીઓ તેમજ હથિયારોને ઓળખી બતાવ્યા છે. અન્ય સાક્ષી કાલીબેન વેલજીભાઈ, આ સાક્ષીના બહેન પોતાના કથનમાં જણાવે છે કે બનાવના સ્થળે જમીન પર પાવડો અને છરી પડી હતી. ઉલટતપાસમાં, આ સાક્ષી સ્વીકારે છે કે જ્યારે તેઓ બનાવના સ્થળે પહોંચ્યા, ત્યારે તેમના બહેન કાલીબેન અગાઉથી જ ત્યાં હાજર હતા અને તેઓ તેમના ભાઈઓને હોસ્પિટલમાં ખસેડવાની વ્યવસ્થા કરી રહ્યા હતા. આ સાક્ષીના પુરાવા પરથી પણ એવું જણાય છે કે તેમણે આરોપીઓને માત્ર બનાવના સ્થળેથી ભાગતી વખતે જ જોયા છે. પોતાની મુખ્ય તપાસમાં જણાવ્યા મુજબ, આરોપીઓના હાથમાં રહેલા હથિયારો અંગે તેમણે પોલીસ સમક્ષ આપેલા નિવેદનમાં ક્યારેય પ્રગટ કર્યું ન હતું.

જો આપણે ફરિયાદપક્ષના સાક્ષીઓના સમગ્ર પુરાવાની તપાસ કરીએ; જેવું કે ઉપર વિગતવાર ચર્ચા કરવામાં આવી છે, તો પ્રતિવાદીઓને જોડતી કોઈ સામગ્રી સામે આવી નથી. સ્વતંત્ર સાક્ષીઓ હોસ્ટાઈલ થઈ ગયા છે. પરિવારના સભ્યોએ પણ કોઈ વિશ્વાસ ઊભો કર્યો નથી. તેમણે પોતાની જાતને બનાવના નજરે જોનાર સાક્ષીઓ તરીકે રજૂ કરવાનો પ્રયાસ કર્યો છે, પરંતુ તેમના સમગ્ર પુરાવાને ધ્યાનમાં લેતાં, એવું ફલિત થાય છે કે પરિવારના સભ્યોમાંથી કોઈ પણ ગુનાના સમયે વાસ્તવમાં હાજર ન હતા. માત્ર બે સાક્ષીઓએ આરોપીઓને બનાવના સ્થળેથી ભાગી જતા જોયા છે. આરોપીઓ જે હથિયારોથી સજ્જ હતા તે અંગે પણ શંકા છે. આંક ૪૫ પર રેકૉર્ડ પર રજૂ કરાયેલ એફ.એસ.એલ. અહેવાલ પણ જણાવે છે કે મરણ જનારના કપડાં પર 'છરી' હથિયાર વડે કાપનું કોઈ નિશાન મળ્યું ન હતું. એફ.એસ.એલ. નો આ પુરાવો પણ ફરિયાદપક્ષના કેસને સમર્થન આપતો નથી. દિનેશ લવજીના આંક ૪૨ ના પંચનામા દ્વારા કબ્જે કરાયેલા કપડાં પંચ સાક્ષીઓ દ્વારા સમર્થિત નથી. અલબત્ત, આંક ૫૫ પર તપાસ કરાયેલા તપાસ અમલદારે તપાસ દરમિયાન તેમના દ્વારા કરવામાં આવેલી કાર્યવાહી ચોક્કસપણે જણાવી છે, પરંતુ અન્ય સાક્ષીઓ અને તેમના પુરાવા આરોપીને ગુના સાથે જોડવા માટે સંતોષકારક કે વિશ્વસનીય નથી.

પ્રસ્તુત કેસમાં તપાસ અમલદારના પુરાવા પરથી, પ્રતિવાદીઓને ગુના સાથે જોડી શકાય નહીં કારણ કે ફરિયાદપક્ષ પાસે અન્ય પૂરતા અને નક્કર પુરાવા ઉપલબ્ધ નથી; જેવું કે ઉપર ચર્ચા કરવામાં આવી છે. જો આવા સાક્ષીની જુબાની વિશ્વસનીય, ભરોસાપાત્ર, નક્કર અને અન્ય સાક્ષીઓ અથવા ગ્રાહ્ય

પુરાવા દ્વારા યોગ્ય રીતે સમર્થિત હોય, તો તેવા સાક્ષીનું નિવેદન માત્ર એવા ગ્રાઉન્ડ પર ફગાવી શકાય નહીં કે તેઓ પોલીસ અમલદાર છે અને કેસની સફળતામાં કદાચ રસ ધરાવતા હોય. પરંતુ, અત્રે તપાસ અમલદારની જુબાની વિશ્વસનીય, ભરોસાપાત્ર, નક્કર અને અન્ય સાક્ષીઓ સાથે યોગ્ય રીતે સમર્થિત જણાતી નથી, અને તેથી, તપાસ અમલદારની જુબાની પર એકમાત્ર આધાર રાખવા અને તે દ્વારા પ્રતિવાદીઓને દોષિત ઠેરવવા માટે વિદ્વાન એ.પી.પી. દ્વારા કરવામાં આવેલી રજૂઆતોને સ્વીકારવી મુશ્કેલ છે. અન્ય નિર્ણય જેના પર વિદ્વાન એ.પી.પી. દ્વારા આધાર રાખવાનો પ્રયાસ કરવામાં આવ્યો છે તે મોદાન સિંહ વિ. સ્ટેટ ઓફ રાજસ્થાન [ઉપરોક્ત] નો કેસ સંપૂર્ણપણે અલગ મુદ્દા પર છે.

પુરાવા પરથી, જેવું કે વિદ્વાન ટ્રાયલ જજ દ્વારા ઉપર ચર્ચા કરવામાં આવી છે, એવું જણાય છે કે આરોપીઓને નિર્દોષ છોડી મુકવામાં ટ્રાયલ કોર્ટ દ્વારા કોઈ ભૂલ કે ખામી કરવામાં આવી નથી. કોઈ પણ રીતે, વિવાદિત ફેંસલાને ગેરકાયદેસર કે વિકૃત કહી શકાય નહીં, જેમાં આ કોર્ટના હસ્તક્ષેપની જરૂર હોય.

પરિણામે, વર્તમાન ક્રિમિનલ અપીલ નિષ્ફળ જાય છે અને તેને ફગાવી દેવામાં આવે છે. જામીન ખત; જો કોઈ હોય તો, રદ થાય છે. રેકર્ડ અને પ્રોસિડિંગ્સ તુરંત પરત મોકલી આપવા.

(ન્યાયમૂર્તિ અનંત એસ. દવે)

(ન્યાયમૂર્તિ બી.એન. કારિયા)

This judgment has been translated using AI Tool – SUVAS.

=====

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.